

Sesiunea 779**EZECHIEL Cap. 1:10-2:6**

Dragi prieteni revenim, așa cum promiteam, la viziunile avute de Ezechiel pe când se afla în Babilon. El relatează faptul că apăruseră patru chipuri, patru făpturi, cum le numește el, cu totul deosebite. Am văzut descrierea pe care o face Ezechiel cu privire trupul lor.

Începând cu versetul 10 el vorbește despre chipul lor. Este de fapt punctul din care reluăm și noi lectura primului capitol al acestei cărți:

Ezec 1:10

v.10 Cît despre chipul fețelor lor era așa: înainte, toate aveau o față de om; la dreapta lor, toate patru aveau cîte o față de leu, la stînga lor, toate patru aveau cîte o față de bou, iar înapoi, toate patru aveau cîte o față de vultur.

Aceste patru chipuri (compară cu Apocalipsa 4:6-8) ne amintesc de cele patru Evanghelii în care Hristos este prezentat în patru ipostaze: domnia Lui (Matei) simbolizată aici de către leu, slujirea Lui (Marcu) simbolizată de către bou, umanitatea Lui perfectă (Luca) simbolizată de chipul omului și divinitatea Lui (Ioan) simbolizată de vulturul în zbor.

Pe de altă parte, aceste patru făpturi vii se aseamănă cu descrierea făcută heruvimilor care au fost puși în eden să păzească drumul către pomul vieții. Ei nu îl alungau pe om de la Dumnezeu ci îi păstrau deschis drumul către El.

Vă mai aduceți aminte ce au văzut Adam și Eva când au privit înapoi către eden, în timp ce se îndepărtau de el? Au văzut animalul sacrificat, cu a cărui piele erau îmbrăcați. Și au văzut heruvimul care păstra deschis drumul către Dumnezeu.

Sângele a făcut ispășirea pentru păcatul omului. Când Moise a făcut tronul îndurării, a pus deasupra lui heruvimi care priveau în jos la sângele jertfelor, același lucru pe care l-au văzut Adam și Eva. Prin intermediul sîngelui se oferea omului singura posibilitate de a se apropia de Dumnezeu. Ori, mai târziu, Domnul Isus a spus „Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (Ioan 14:6). Aceasta pentru că El a adus jertfa necesară acestei apropieri.

Mergem mai departe: **Ezec 1:12**

v.12 Fiecare mergea drept înainte, și anume încotro le mîna duhul să meargă, într'acolo mergeau; iar în mersul lor nu se întorceau în nici o parte.

Dumnezeu înaintează fără a putea fi împiedicat și fără să ezite către împlinirea scopului său în lumea de astăzi. Nimic nu-l va împiedica sau abate.

Ezec 1:13,14

v.13 În mijlocul acestor făpturi vii era ceva ca niște cărbuni de foc aprinși, cari ardeau; și ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturii vii; focul acesta arunca o lumină strălucitoare, și din el ieșeau fulgere.

v.14 Făpturile vii însă când alergau și se întorceau, erau ca fulgerul.

„Dumnezeu este lumină” ne spune Scriptura. Aceasta este o viziune extraordinară a slavei lui Dumnezeu, o vedenie a Persoanei Sale. Domnul Isus a spus „Eu sunt lumina lumii” (**Ioan 8:12**) Ce ne descoperă nouă aceasta? Ne arată neprihănirea și sfințenia lui Dumnezeu. **1 Ioan 1:7** spune: „ Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuș este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.”

Noi, dragi prieteni, am fi mistuiți de sfințenia lui Dumnezeu dacă n-am fi fost răscumpărați prin sângele lui Hristos și îmbrăcați în neprihănirea Lui.

Aș vrea să vă atrag atenția, dragi prieteni, asupra faptului că în această vedenie Dumnezeu nu este expus privirii ci este descris, portretizat.

Încă este adevărat faptul că nici un om, niciodată, nu l-a văzut pe Dumnezeu. Moise a cerut „Arată-mi slava Ta!”, iar Dumnezeu l-a ascuns într-o crăpătură a stâncii și a putut vedea slava lui Dumnezeu, nu Persoana Lui. Domnul i-a spus „Nu-mi poți vedea fața, căci nu poate omul să mă vadă și să trăiască” (vezi Exodul 33:18-23). Omului i s-a interzis să facă vreun chip cioplit care să-l înfățișeze pe Dumnezeu (Vezi Exodul 20:4). Nu știm cum arată El. Nu știm nici măcar cum arăta Domnul Isus, Dumnezeul întrupat. Însă, în inima omului este dorința puternică de a-L vedea pe Dumnezeu și cred că fiecare idol stă mărturie despre această dorință. Deși idolii sunt reprezentări schimbate și profane, ei arată că omul dorește să-L vadă pe Dumnezeu. Însă, Dumnezeu a ales să nu-și descopere Ființa omului.

Ez 1:15,16

v.15 Mă uitam la aceste făpturi vii, și iată că pe pământ, afară de făpturile vii, era o roată la fiecare din cele patru fețe ale lor.

v.16 Înfațișarea acestor roate și materialul din care erau făcute, păreau de hrisolit, și toate patru aveau aceeaș întocmire. Înfațișarea și alcătuirea lor erau de așa fel încât fiecare roată părea că este în mijlocul unei alte roate.

Dați-mi voie din nou să accentuez faptul că aceasta nu este o profeție referitoare la epoca mecanică actuală și nici măcar una referitoare la inventarea roții. Sunt sigur că la început omul a tăiat un copac, a luat o parte a trunchiului și a descoperit că are o osie. Când i-a atașat și două roți, a avut un cărucior. Apoi, când a pus patru roți a apărut automobilul! Dacă asta doriți să vedeți în această vedenie, îngăduiți-mi să vă spun că este pueril și copilăresc, iar o astfel de interpretare are valoarea unui gunoi. Trebuie să citim mai departe pentru a putea înțelege sensul acestor roți din roți.

Ezec 1:18

v.18 Aveau niște obezi de o înălțime înspăimântătoare, și pe obezile lor cele patru roate erau pline cu ochi de jur împrejur.

Dumnezeu are un scop clarificat intelectual. Nu trăim într-un univers care înaintea către viitor fără țință și fără scop. Dumnezeu are un scop cu fiecare atom pe care l-a creat, și are un scop și pentru tine dragul meu prieten. Simplul fapt că tu și cu mine suntem astăzi în viață arată că suntem puși aici pentru a împlini un scop al lui Dumnezeu. Dumnezeu își duce la îndeplinire scopul în lume.

Ezec 1:19,20

v.19 Când mergeau făpturile vii, mergeau și roatele pe lângă ele; și când se ridicau făpturile vii dela pământ, se ridicau și roatele.

v.20 Unde le mîna duhul să meargă, acolo mergeau, încotro voia duhul; și împreună cu ele se ridicau și roatele, căci duhul făpturilor vii era în roate.

Acum putem vedea mai clar că acele roți se referă la neîncetat activitate și energie a lui Dumnezeu. Dumnezeul nostru este omnipotent. Domnul Isus a spus: „Toată puterea mi-a fost dată în cer și pe pământ.” (Mat 28:28). Dumnezeu lucrează în continuare și își va atinge scopul.

În Apocalipsa 4, citim din nou despre cele patru făpturi vii din vedenia lui Ezechiel. Ele sunt puse să păzească tronul lui Dumnezeu. Făcând două lucruri:

- 1) protejează tronul în sensul că nu lasă nici un om păcătos să intre în prezența lui Dumnezeu și
- 2) arată calea pe care trebuie s-o urmeze omul. „Acasă pot ajunge doar pe calea crucii, căci nu există altă cale”. Heruvimii arată calea.

Eu însă, cred că Ezechiel a văzut ceva infinit mai mare. A văzut heruvimul așezat deasupra întregii lumi oferind îndurare firului acesta de praf acre plutește prin univers.

Cineva a spus că omul nu este altceva decât „o iritație pe pielea unei planete de mana a doua.” Însă Dumnezeu a transformat lumea în care a murit Hristos într-un tron al îndurării iar Dumnezeu supraveghează astăzi lumea aceasta, gata să primească la El pe orice păcătos care vine la El prin Hristos.

Ezec 1:26,27

v.26 Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie se vedea ca un chip de om, care ședea pe el.

v.27 Am mai văzut iarăș o lucire de aramă lustruită ca niște foc, înlăuntrul căruia era omul acesta, și care strălucea de jur împrejur; dela chipul rărunchilor lui pînă sus, și dela chipul rărunchilor lui pînă jos, am văzut ca un fel de foc, și de jur împrejur era înconjurat cu o lumină strălucitoare.

Vedem aici un tron de aramă în albastrul azuriu, un safir strălucind ca un diamant, în toate culorile curcubeului. Lumina apare și dispare. Tronul este plin de putere, ca o rachetă gata de lansare. Se mișcă precum un car de luptă. Nu părăsește pământul, ci se îndreaptă către pământ. Văd heruvimul veghind deasupra lumii. Văd o cruce, un Miel și sânge. Văd scaunul îndurării: Domnul are îndurare.

În Epistola către Romani, 9:15, Pavel scrie „Căci el a zis lui Moise «Voi avea milă de cine-mi va plăcea să am milă și mă voi îndura de cine-mi va plăcea să mă îndur.» De asemenea, ni se spune „Sufletul care păcătuiește, acela va muri.” (Ezec 18:20). Dumnezeu ne spune tuturor, nu numai casei lui Israel, „*Puteți* veni la Mine.” Invitația este un generală. Singurul impediment este voința noastră. Noi suntem singurii care decidem dacă ne apropiem sau nu de Dumnezeu. În orice caz, dacă decidem să ne apropiem de el viziunea este una extraordinară:

Ezec 1:28

v.28 Ca înfățișarea curcubeului, care sta în nor într'o zi de ploaie, așa era și înfățișarea acestei lumini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea slavei Domnului. Când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ, și am auzit glasul Unuia care vorbea.

„Astfel era arătarea slavei lui Dumnezeu” Ezechiel a văzut mai mult decât au văzut Moise, David, Isaia sau Daniel. El a văzut o vedenie a slavei lui Dumnezeu, nu a Persoanei Lui ci a slavei Lui. Dumnezeu era prezent acolo. Când Domnul Isus a venit in lume și a luat asupra lui umanitatea noastră, slava Lui nu s-a văzut. Ezechiel a văzut slava Domnului.

„Când am văzut-o, am căzut cu fața la pământ” Această vedenie a avut un efect extraordinar asupra lui Ezechiel și ar trebuie să aibă același efect și asupra noastră: „O Doamne, sunt nedesăvârșit. Sunt pierdut și am nevoie de Tine. Mă întorc la Tine și Te primesc.”

Din întregul Vechi Testament vedem că atunci când oamenii s-au aflat în prezența lui Dumnezeu, au căzut cu fața la pământ. Același lucru l-a făcut Isaia și a spus „Vai de mine, căci sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate și ochii mei au văzut pe Împăratul, Domnul oștirilor.” (Isaia 6:5). Înaintea Domnului, omul acesta s-a prăbușit la pământ. Același poziție au adoptat-o și Daniel și mai târziu Ioan în insula Patmos: „și când l-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort.” (Apoc 1:17).

Ce imagine a Sfântului nostru Dumnezeu! Trebuie să mărturisesc că sunt mulțumitor că mă aflu ascuns în crăpătura stâncii. Într-o bună zi, Îl voi privi față în față pe Mântuitorul meu. Nu știu cum arată, dar aștept acea zi cu nerăbdare.

Trecând la capitolul 2 sesizăm ceea ce s-a întâmplat cu Ezechiel în timpul acestei vedenii: **Ezec 2:1**

v.1 **El mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare, și-ți voi vorbi!”**

Aparent, după vedenia avută, Ezechiel nu se mai afla în picioare ci cu fața la pământ. Acum urma să primească chemarea și însărcinarea pentru lucrare, precum și o împuternicire pentru slujba la care îl chema Dumnezeu.

„Fiul omului” - aceasta este expresia cu care i se adresează Dumnezeu. Acest titlu apare de exact 100 de ori în cartea Ezechiel.

Un alt personaj remarcabil căruia Dumnezeu i se adresează cu același apelativ este Daniel. În Vechiul Testament doar acești doi oameni au fost numiți astfel. De asemenea, Domnul Isus a folosit această denumire cu privire la Sine însuși: de optzeci și șase de ori în Noul Testament El se numește Pe sine astfel. Prin folosirea lui, El vorbește despre lepădarea Sa, umilirea și înălțarea Sa; El este Fiul omului.

Ezechiel a avut parte de multă suferință. Dacă cineva m-ar întreba a cui poziție nu mi-aș dori să o am: a lui Daniel, a lui Ieremia sau a lui Ezechiel, cred că aș prefera să nu mă aflu în poziția lui Ezechiel.

Cu siguranță ca Daniel s-a aflat într-un mare pericol la curtea Babilonului. Gândiți-vă la leii împreună cu care a petrecut Daniel o noapte în groapă!

Dacă Dumnezeu n-ar fi intervenit, Daniel ar fi ajuns mâncare pentru ei. Însă, aş prefera poziția lui celei a lui Ezechiel pentru că el măcar avea parte de apartamente luxoase la curtea imperială a Babilonului. De asemenea, Ieremia era aproape ieșit la pensie, retras din activitate, în vremea aceea, deși și el a trecut prin mari pericole în timpul activității lui, înainte de deportarea poporului în robie. Cu toate acestea, Ezechiel a fost cel trimis să facă o lucrare foarte grea și dificilă. El trebuia să vorbească unui popor apostat. A fost trimis la un popor care se considera poporul lui Dumnezeu, însă era răzvrătit împotriva Lui.

Duhul Domnului vine acum asupra lui Ezechiel și îl pregătește pentru slujbă.

Ezec 2:2

v.2 Cum mi-a vorbit aceste cuvinte, a intrat duh în mine, și m'a făcut să stau pe picioare; și am ascultat la Celce-mi vorbea.

Duhul Domnului îi dă lui Ezechiel puterea să împlinească slujba la care l-a chemat. Cred că atunci când Dumnezeu te cheamă la o lucrare, îți dă și puterea pentru a o împlini. De fapt, lucrarea lui Dumnezeu poate fi împlinită *numai* prin puterea lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu te-a chemat să faci un anumit lucru, îți va da și puterea să faci acel lucru. Cel mai bun lucru pe care-l poți face este să recunoști că nu ești capabil, prin puterea ta proprie să împlinești lucrarea dată de Dumnezeu. După patruzeci de ani petrecuți în deșert, Moise a ajuns în final la înțelegerea că el nu poate elibera poporul Domnului. Dumnezeu i-a spus „eu o pot face prin tine.” Dumnezeu l-a chemat să elibereze poporul iar el era capabil de lucrul acesta nu pentru că în el însuși, în Moise, se găsea puterea necesară ci pentru că Dumnezeu avea puterea ceașta.

Acest lucru este unul atât de folositor și pentru noi, astăzi: este valabil în slujirea bisericii, în bancă și pe câmpul de misiune. Odată, o familie tânără a venit la mine spunându-mi că Dumnezeu i-a chemat în misiune. Am stat cu ei de vorbă cu multă atenție deoarece, sincer, nu simțeam că au această chemare, deși nu puteam fi sigur de aceasta și, bineînțeles că nu doream să le stau în cale. Au plecat în misiune dar s-au întors ca victime. Vorbind cu ei, am descoperit că erau amărați și simțeau că Dumnezeu i-a părăsit și i-a dezamăgit. Fusese dornici să meargă în misiune, gata să și moară pentru asta, însă Dumnezeu nu-i folosise. L-am întrebat „V-a trecut vreo clipă prin minte că dacă ați fi fost chemați pentru misiune, El v-ar fi dat și puterea să împliniți lucrarea aceasta?” Nu priviseră niciodată lucrurile din perspectiva aceasta.

Prietene drag, trebuie să recunoaștem că dacă suntem chemați de Dumnezeu la o lucrare, el ne va da și puterea de a face lucrarea respectivă. Astfel, lucrul cel mai important este să fim siguri că suntem chemați de Dumnezeu să facem un anumit lucru.

Ezechiel a fost chemat să facă o lucrare mai grea decât a oricărui alt om. Acum, Dumnezeu avea să-l instruiască cu privire la lucrarea ceasta. Cred că, dacă Dumnezeu mi-ar fi spus ceva asemănător atunci când am intrat în lucrare, aș fi răspuns „Stai puțin, Doamne. Iată demisia mea. Cred că-mi voi continua meseria de funcționar de bancă și am să văd dacă pot să avansez în lumea bancară.” Mă bucur că nu mi-a spus mie lucruri asemănătoare cu cele spuse lui Ezechiel căci trebuie să mărturisesc că sunt un laș și provin dintr-un neam de lași. Îl admir pe omul acesta, pe Ezechiel. Observați ce-i spune Dumnezeu cu privire la slujba sa: **Ezec 2:3,4**

v.3 El mi-a zis: „Fiul omului, te trimet la copiii lui Israel, la aceste ,popoare îndărătnice,’ cari s’au răzvrătit împotriva Mea; ei și părinții lor au păcătuit împotriva Mea, pînă în ziua de azi.

v.4 Da, copiii aceștia la cari te trimet, sînt nerușinați și cu inima împietrită. Tu să le spui: ,Așa vorbește Domnul, Dumnezeu!’

Dumnezeu face aici o afirmație extraordinară: „te trimet la copiii lui Israel, la aceste popoare îndărătnice.” Cuvântul *îndărătnic* apare în mod repetat în cartea Ezechiel. Poporul era răzvrătit împotriva Domnului.

Cuvântul tradus cu „popor” nu este cuvântul folosit în mod normal de Dumnezeu cu privire la poporul Său ales. Cuvântul din Evrei este *goi*, folosit de evrei pentru a vorbi despre Neamuri și păgâni. Însă, Israel s-a cufundat până la nivelul popoarelor păgâne din jurul lui. Dumnezeu îi numește „un popor răzvrătit”, răzvrătit împotriva Lui și „copii nerușinați”.

Dragul mei prieten, oamenii cel mai greu de atins cu evanghelia astăzi sunt tocmai ce pretind că sunt membrii ai unei bisericii sau alta dar care nu au nici o emoție față de Dumnezeu. Deși se află în biserică sunt răzvrătiți împotriva Domnului. Ei cred că a fi creștin înseamnă să fii o persoană simpatică care să-și împlinească cu scrupulozitate ritualul. Pentru ei, biserica este un loc în care vin să joace un joc. Încearcă să fie cumsecade și să fie bine văzuți. Doresc să trăiască o viață de suprafață foarte confortabilă și liniștită. Nu vor să le spună cineva că sunt păcătoși și sunt pierduți, și că trebuie să înceapă să asculte de Dumnezeu. Sunt oameni la care Evanghelia ajunge greu. Iată de ce inima mea se îndreaptă acum către frații mei aflați astăzi în lucrarea Domnului și care se află într-o poziție foarte grea.

Sfatul pe care l-aş da unui tânăr care se gândeşte să înceapă o activitate în slujba lui Dumnezeu, este să se asigure dacă este sau nu chemat de Dumnezeu la acea activitate. Dacă nu este sigur de chemare, ar trebui să se apuce de altceva şi să nu intre în această activitate.

A te afla astăzi într-o slujbă spirituală nu este un lucru uşor *dacă* vrei să-L slujeşti cu adevărat pe Dumnezeu şi să împarţi corect Cuvântul Său. Nu este uşor! Nu este uşor așa cum nu era uşor nici în timpul lui Ezechiel. Ascultaţi mai departe ce-i spune Dumnezeu: **Ezec 2:5**

v.5 Fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, -căci sînt o casă de îndărătnici-vor şti totuș că în mijlocul lor este un prooroc.

Dumnezeu îi spune lui Ezechiel „Te trimit la poporul acesta şi fie că te vor asculta fie că nu, vor şti totuși că în mijlocul lor este un prooroc - de lucrul acesta mă voi asigura Eu.”

După ce Ezechiel nu avea să mai fie în mijlocul lor, poporul va recunoaşte că el a fost un profet al Domnului, deşi nu fuseseră de acord cu el.

Voi fi sincer cu voi, şi voi spune că îmi doresc ca după ce eu nu voi mai fi, oamenii să spună că am predicat Cuvântul Domnului cât am putut de bine. Acesta este un lucru foarte important pentru mine. **Ezec 2:6**

v.6 Tu, fiu al omului, să nu te temi de ei, nici să nu te sperii de cuvintele lor; şi măcar că ei sînt nişte măcăciuni şi spini lîngă tine, şi măcar că locuieşti împreună cu nişte scorpii, totuș nu te teme de cuvintele lor şi nu te spăimînta de feţele lor, căci sînt o casă de îndărătnici.

Aparent, profetul avea să fie în pericol, dar Dumnezeu spune „Nu te teme de ei şi nici de cuvintele lor.” Domnul îi spune lui Ezechiel în mod clar cum avea să fie slujba lui.

O să vedem data viitoare, modul în care Dumnezeu îl pregăteşte pe Ezechiel pentru slujba lui. Până atunci însă, fie ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să ne ajute să ne evaluăm fiecare viaţa în raport cu voia lui Dumnezeu în ce priveşte slujirea ce trebuie s-o facem!

Fiţi binecuvântaţi!

